

Recensent Mechteld Platenkamp

Laura Daniëls: 'Door het leven met Autisme' Uitgeverij Boekscout, Soest 2014, ISBN 978-94-022-0610-4 (Autisme/ED/1) Zie ook www.boekscout.nl

<http://www.boekscout.nl/shop/ViewProduct.aspx?bookId=4615> (geraadpleegd op 1-03-2014)

Soort boek /ziekte/stijl:

'Door het leven met Autisme' is wellicht niet de meest literaire titel, maar dekt de lading wel. Het gaat over een autistisch meisje dat haar eigen ervaringen vertelt. Dat doet zij heel letterlijk in een Vlaamse schrijfstijl waarbij de lezer even moet schakelen en bedenken wie het schrijft; een Vlaamse jonge vrouw met autisme. Boek van 56 pagina's.

Over de schrijfster:

Op het moment dat Laura Daniëls dit boek schrijft is zij 19 jaar en woont in Zonhoven in de Belgische provincie Limburg. Zij is dan bezig met het secundair onderwijs (middelbare school). Aan de buitenkant is niet te zien dat zij Autisme heeft. Zij heeft een gemiddelde intelligentie en haar problematiek ligt voornamelijk in omgaan met emoties, aanpassen aan de maatschappij, de energie die dat haar kost en het omgaan van haar angsten. In het boek vertelt zij dat zij het moeilijk vindt haar autisme te accepteren en dat een plaats te geven. Alles wordt heel eerlijk zonder enige verbloeming verteld.

Korte beschrijving:

Voor mensen die willen weten waarom iemand met autisme zich op een bepaalde manier kan gedragen is dit boek interessant. De schrijfster beschrijft met een letterlijke schrijfstijl bijvoorbeeld waarom zij aanraking, stukjes in haar eten, schoolreisjes, mensen die zich vermomd hebben, moeilijk te verdragen vindt. Zij geeft inzage in het hoofd van iemand waarbij de hersenen anders werken. Natuurlijk is ieder mens anders en zijn niet alle mensen met autisme hetzelfde, maar met de uitleg welk gevoelsleven erachter schuilt zijn haar hersenkronkels goed te volgen.

Wat viel op:

Laura Daniëls kan haar gevoel goed beschrijven en welk gedrag daar bij hoort. Dat is voor mensen die geen autisme hebben waardevolle informatie omdat het als niet-autist, moeilijk te volgen is waarom mensen met autisme bepaalde dingen doen of juist niet willen doen. En vice versa, maar dat terzijde.

Haar beschrijvingen in het 'buitengewoon secundair onderwijs' zoals dat in Vlaanderen heet, geven een aardige kijk op haar ervaring in het bijzonder onderwijs ingericht op autisme.

Citaten:

Pag. 5 rgl.8: 'Niet alleen mijn wereld stond op zijn kop, maar ook die van mijn ouders. De dromen een dochter te hebben die later zou gaan studeren, kinderen zou krijgen en getrouwd ging zijn...vielen allemaal in een keer weg.'

Pag. 15/16: 'Oogcontact vermijd ik vooral omdat het beangstigend is en moeilijk voor mij om iemand zijn gezichtsuitdrukking juist te kunnen verstaan. Dit zorgt voor communicatieproblemen naar anderen toe, omdat ik een ander beeld heb van de persoon zijn mimiek.'

Pag. 29 rgl.1: 'Ik heb me ook een tijd schuldig gevoeld omdat ik hun deze moeilijke tijd aandeed, omdat ik niet normaal was zoals elk ander kind. Mijn verdriet en pijn zag ik ook vooral in mama haar ogen en dat maakte dat ik me nog meer schuldig erover begon te voelen.'

Pag.32 rgl.8: 'Zoals op de speelplaats zijn, waar je allemaal mensen zag met autisme, zelfs mensen die zo in hun fantasiewereld zaten, dat ze stonden te fladderen als een vogel. Ik kreeg meer het gevoel dat ik niet op mijn plaats zat op deze school en begon de secundaire school meer te missen.'